

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014r., 2.04.2015r., 10 listopada 2015r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Katarzyny Giecko

sprawy

F. H., syna P. i L. z domu K., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 15 kwietnia 2013r. do maja 2013r. w O. zabrał dowód osobisty wystawiony na nazwisko P. Ł. (1)

tj. o przestępstwo z art. 275 § 1 kk

II. w dniu 23 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)sp. z o.o. w P. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz (...) sp. z o.o. w P.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

III. w dniu 27 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników B. (...) Sp. z o.o. Grupa (...) zs w S. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 250 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę P. Ł. (1) oraz B. (...) Sp. o.o. Grupa B. M. zs w S.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk,

IV. w dniu 20 maja 2013r. w O. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników F. P. – sp. z o.o. zs we W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 200 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp z o.o. we W.

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk,

V. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs. w W. co do swoich danych osobowych – i podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk,

VI. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)zs. w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz szkodę (...)zs. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

VII. w dniu 23 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)zs. w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz szkodę (...)zs. w W.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

VIII. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem SMS umowę pożyczki na kwotę od 200 do 2000 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wymienionej wyżej kwocie, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W.

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

IX. w dniu 17 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 600 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 600 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

X. w dniu 17 maja 2013r. w O., działając z góry powziętym zamiarem podrobił podpisy P. Ł. (1) na umowie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego zawartej z (...) Oddział w O. oraz na oświadczeniu wnioskodawcy o statusie upadłościowym

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. Oskarżonego F. H. uznaje za winnego dokonania zarzucanych mu czynów i za to skazuje go :

1. Za czyn z punktu I. z mocy art. 275§1kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

2. Za czyny z punktów od II do IX z tym tylko, iż ustala, że dopuścił się ich działając w warunkach określonego w art. 91§1 kk ciągu przestępstw tj w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób tj czynu z art. 286§1kk i art.13§1 kk w zw z art. 286§1 kk w zw z art. 91§1kk i za to z mocy art. 286§1kk i art.13§1 kk w zw z art. 286§1 kk w zw z art. 91§1kk opierając wymiar kary o art. 286§1kk w zw z art. 91§1kk przy zastosowaniu art., 4§1kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

3. Za czyn z punktu X z mocy art. 270§1kk w zw. Z art. 12 kk opierając wymiar kary art. 270§1kk przy zastosowaniu art. 4§1kk na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 85 kk art. 91§2 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar pozbawienia wolności orzeka karę łączną 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w 1/2 części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. kwoty 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych; (...) sp. z o.o. (...)w S. kwoty 125,50 zł (sto dwadzieścia pięć złotych i 50/100 groszy); (...) sp. z o.o. we W. kwoty 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych; (...) sp. z o.o. w W. kwoty 300 (trzysta) złotych;

IV. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 949/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

P. Ł. (1) w 2013r. zamieszkiwał w O., na ul. (...), gdzie wynajmował pokój wraz z innym lokatorem o imieniu B.. Drugi z pokoi w wymienionym mieszkaniu wynajmował F. H.. Ostatniego z mężczyzn w tym okresie odwiedzał jego znajomy J. A..

W tym okresie P. Ł. (1) legitymował się dowodem osobistym o serii i nr: (...) wydanym przez wójta gminy D.. Mężczyzna ten dokument trzymał w swoim portfelu.

(dowód: częściowo wyjaśnienia F. H. k. 13, 91v.-92, 499, częściowo zeznania J. A. k. 419v.-420, 486 v. -487, 536 , 649v. z akt VII K 644/14, k. 498v.-499, zeznania P. Ł. k. 3-4,69,85-86v. akt VII K 644/14 ,92-92v., zeznania P. K. k. 348-349, 59,59v. akt VII K 644/14, k. 300-301v.)

W bliżej nieustalonym dniu w okresie od 15 kwietnia 2013r. do maja 2013r. F. H. i J. A. korzystając ze swobodnego dostępu do pokoju P. Ł. (1) weszli do niego i z portfela pokrzywdzonego zabrali wyżej wymieniony dokument tożsamości pokrzywdzonego.

(dowód: częściowo wyjaśnienia F. H. k. 13, 91v.-92, 499, częściowo zeznania J. A. k. 419v.-420, 486 v. -487, 536 , 649v. z akt VII K 644/14, k. 498v.-499, zeznania P. Ł. k. 3-4,69,85-86v. akt VII K 644/14 ,92-92v. zeznania P. K. k. 348-349, 59,59v. akt VII K 644/14, k. 300-301v.)

Następnie w dniu 17 maja 2013r. F. H. udał się do jednej z placówek znajdujących się na terenie O. - Banku (...) S.A. z siedzibą w W. – tam też podał się za P. Ł. (1) i zawarł z wyżej wymienionym bankiem umowę o prowadzenie rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego o nr (...). Na umowie tej oraz oświadczeniu wnioskodawcy o statusie upadłościowym F. H. podpisał się posługując się imieniem i nazwiskiem P. Ł. (1).

(dowód: zeznania P. Ł. k. 3-4,69,85-86v. akt VII K 644/14,92-92v., zeznania A. E. (1) k. 268v. z akt VII K 644/14, 92v., opinie z zakresu badania pisma ręcznego k. 386-389, 451-454 akt VII K 644/14, k.

262-270, informacje z banku (...) k. 90-94,156, 191, 256-258, 301,425 akt VII K 644/14, kopia umowy rachunku z (...) k. 252 akt VII K 644/14)

Wyżej wymieniony rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy oraz dane z dowodu osobistego P. F. H. i J. A. – wykorzystali następnie do złożenia szeregu wniosków o udzielenie pożyczek zawieranych za pomocą sieci internet, korzystając przy tym z darmowego dostępu do internetu m.in. w (...)w O. i bibliotece (...)w centrum handlowym (...) (obecnie(...)).

I tak w dniu 17 maja 2013r. w O., mężczyźni za pośrednictwem sieci internetowej weszli na stronę internetową [www\(...\)](#). O godzinie 15:09 wypełnili wniosek rejestracyjny posługując się danymi osobowymi P. Ł. (1) i złożyli wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 600 zł. W tym samym dniu F. H. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z uprzednio założonego na dane P. Ł. (1) rachunku bankowego w (...) na kwotę 1 zł na konto (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. W dniu 17 maja 2013r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonała przelewu kwoty 600 zł na numer rachunku podany w przelewie i tegoż dnia F. H. wypłacił kwotę pożyczki udzielonej przez wskazaną spółkę. W wyniku działań obu mężczyzn (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. poniosła szkodę w wysokości 600 zł.

W dniu 20 maja 2013r. około godz. 13:31 mężczyźni weszli na stronę internetową [www\(...\)](#) i wypełnili wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 200 zł udzielanej przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Mężczyźni we wniosku tym podali dane osobowe P. Ł. (1) oraz adres poczty elektronicznej (...) oraz numer telefonu (...) Następnie zaś w celu weryfikacji danych osobowych F. H. dokonał przelewu kwoty 0,01 zł na konto bankowe (...) należące do (...) Sp. z o.o. z/s w W. z rachunku w banku (...) założonym uprzednio na dane P. Ł. (1). Z uwagi na niedopełnienie jednego z warunków formalnych pożyczka na kwotę 200 zł nie została jednak przyznana.

W tym samym dniu mężczyźni także posługując się danymi P. Ł. (1) za pośrednictwem sieci internet zawarli umowę pożyczki nr (...) z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w kwocie 500 zł z terminem spłaty do dnia 03 czerwca 2013r.

W dniu 20 maja 2013r. J. A. i F. H. zarejestrowali się również na stronie (...) na której także podali dane P. Ł. (1) i wprowadzając pożyczkodawcę w błąd co do swoich danych osobowych złożyli wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 500 zł na okres 20 dni. Następnie również w dniu 20 maja 2013r. F. H. dokonał przelewu w celu potwierdzenia rejestracji kwoty 0,01 zł z konta bankowego (...) założonego wcześniej na P. Ł. (1). Wniosek ten został jednak odrzucony ze względu na brak kontaktu z klientem, a pożyczka nie została wypłacona.

W tym samym dniu o godz. 12:57 obaj mężczyźni zarejestrowali się również na stronie [www.sms365.pl](#) prowadzonej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i podali tam dane P. Ł. (1). Mężczyźni złożyli tam wniosek o udzielenie pożyczki na bliżej nieustaloną kwotę od 200 do 2000 zł. F. H. dokonał tego samego dnia przelewu kwoty 0,01 zł, którego dokonanie oznaczało wyrażenie zgody na warunki pożyczki. Ze względu na fakt, że mężczyźni we wniosku podali, iż wnioskodawca jest osobą bezrobotną pożyczka nie została jednak udzielona.

W dniu 23 maja 2015r. J. A. i F. H. o godz. 16:34 wykorzystując uprzednio założone konto na dane P. Ł. (1) ponownie złożyli wniosek o pożyczkę w kwocie 500 zł w firmie (...) PL (...). z o.o. z siedzibą w W.. Z uwagi jednak na to, że nie przesłali oni zaświadczenia o zarobkach pożyczka nie została wypłacona.

Tego samego dnia o godzinie 16:48 mężczyźni dokonali z kolei rejestracji na stronie internetowej (...), która to rejestracja była równoznaczna ze złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki. Jako dane osoby wnioskującej o udzielenie pożyczki F. H. oraz J. A. podali dane P. Ł. (1). Natomiast kwota pożyczki o którą wnioskowali wynosiła 1000 zł. Następnie F. H. dokonał przelewu będącego potwierdzeniem rejestracji i zgodą na umowę pożyczki o nr (...) z rachunku rozliczeniowo – oszczędnościowego założonego na dane P. Ł. (1) w kwocie 0,01 zł. Wniosek ten został następnie częściowo pozytywnie rozpatrzony i firma (...) Sp. z o.o. spółka Komandytowa przyznała wnioskodawcy pożyczkę w kwocie 500 zł, którą to kwotę przelano na konto (...) w dniu 23 maja 2013r. W tym samym dniu F. H. wypłacił tą kwotę z wymienionego rachunku.

Następnie F. H. i J. A. w dniu 27 maja 2013r. zarejestrowali się na stronie internetowej (...), prowadzonej przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S.. Na stronie tej mężczyźni podali się za P. Ł. (1) wprowadzając na niej niezbędne dane. I złożyli wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 250 zł z terminem spłaty do dnia 11 czerwca 2013r. Mężczyźni potwierdzili złożenie wniosku poprzez przelew z rachunku bankowego (...) oraz zweryfikowali podany wcześniej numer telefonu. W wyniku powyższego działania (...) Sp. z o.o. udzieliła pożyczki nr (...) na kwotę 250 zł, która to kwota została przelana na wyżej wskazany rachunek bankowy założony przez F. H. na dane P. Ł. (1).

(dowód: częściowo wyjaśnienia F. H. k. 13, 91v.-92, 499, częściowo zeznania J. A. k. 419v.-420, 486 v. -487, 536 , 649v. z akt VII K 644/14, k. 498v.-499, zeznania P. Ł. k. 3-4,69,85-86v. akt VII K 644/14 ,92-92v. zeznania P. K. k. 348-349, 59,59v. akt VII K 644/14, k. 300-301v., zeznania J. D. k. 22 akt VII K 644/14, zeznania R. R. k. 203v. akt VII K 644/14, k. 301, zeznania A. S. k. 200 akt VII K 644/14, zeznania D. T. k. 235 akt VII K 644/14, zeznania P. O. k. 255 akt VII K 644/14, zeznania K. R. k. 307-308, k. 402-403 VII K 644/14, k. 301, załączniki do protokołu przesłuchania P. Ł. k. 7-13, informacje dotyczące rejestracji pożyczki k. 24-25, informacja z (...)k. 250 akt VII K 644/14, dokumentacja z B. M. k. 144-155, 244-247, 259-261 akt VII K 644/14, informacje z (...)k. 95-96, wezwanie do zapłaty k. 97, umowa z (...)k. 98-100 akt VII K 644/14, oświadczenia P. Ł. k. 111,160 akt VII K 644/14, kopia umowy rachunku z (...) k. 252 akt VII K 644/14, protokół oględzin 36-48, 369-377 akt VII K 644/14, mapa dot. Logowań k. 50 akt VII K 644/14, informacje od operatorów: (...), (...), (...),(...)k. 61-62,356-359,367,380 akt VII K 644/14, informacje z banku (...) k. 90-94,156, 191, 256-258, 301,425 akt VII K 644/14)

F. H. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów.

(dowód: k. informacja z K. k.16- 17, odpisy wyroków k. 464-466,479-480,491-492, 493-494, 498-499, 500- 501, 502-503, 504-505,506-507, 508-509,510-511)

W toku postępowania przygotowawczego F. H. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. **(k.13)**

W toku postępowania sądowego oskarżony także nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie ukradł żadnego dowodu, prawdą jest natomiast jedynie to, że mieszkał z P. Ł. (1) i korzystał z jego pokoju. Dalej podniósł, że P. Ł. (1) zamienił swój laptop na tablet z K. P. (1) i prawdopodobnie wtedy doszło do kradzieży. Wyjaśnił, że K. P. parę razy przebywał w tym mieszkaniu, a jest on osobą która też brała kredyty na różne osoby. Pokrzywdzony i K. P. (1) według twierdzeń oskarżonego bawili się razem na imprezach na tle alkoholowym. Wyjaśnił on również, że nie zawierał umów drogą internetową i żadnych innych. **(k. 91v.-92)**

Podczas rozprawy w dniu 10 listopada 2015r. F. H. przyznał się do winy i wyjaśnił, że jest mu wstyd. Podał, że chciałby naprawić szkodę. **(k. 499)**

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego ostateczne przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów należy uznać za szczere i nie budzące wątpliwości. Przyznanie to koresponduje bowiem zarówno z zeznaniami świadków reprezentujących poszczególne firmy, które to zostały wprowadzone przez oskarżonego w błąd co do tożsamości osoby składającej wniosek o udzielenie pożyczki, jak i zeznaniami P. Ł. (1), P. K. (2), A. E. (2) i współdziałającego z oskarżonym J. A.. Przede wszystkim jednak popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu czynów zostało wykazane dowodami dokumentarnymi. Wobec powyższego pierwsze wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym w ocenie Sądu stanowiły jedynie wyraz przyjętej linii obrony, którą to jednak ostatecznie oskarżony zmienił.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały zeznania świadków z pierwszej grupy wskazanej powyżej, tj. pracowników poszczególnych firm pożyczkowych J. D., A. S., D. T., R. R., K. R., C. K. i P. O.. Wszystkie wyżej wymienione

osoby nie miały bowiem powodu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą, co więcej ich zeznania korespondują z dołączonymi dowodami dokumentarnymi, a także pozostałą dokumentacją zgromadzoną przez organy postępowania przygotowawczego, jak choćby dokumentacją bankową. Zeznania świadków są jasne, spójne i logiczne. Osoby te precyzyjnie opisały procedury związane z udzielaniem pożyczek u swoich pracodawców, w szczególności fakt, że każdorazowo wystarczyło zarejestrować się na stronie internetowej podając m.in. serie i nr dowodu oraz pesel, a potwierdzeniem tożsamości było przelanie określonej kwoty pieniężnej z rachunku bankowego na te same dane osobowe.

Podobnie w pełni wiarygodne były zeznania P. Ł. (1), który opisał w jaki sposób dowiedział się zarówno o tym, że nie posiada dowodu osobistego, jak i o założeniu rachunku bankowego na jego dane, jak również o pożyczkach zaciąganych w jego imieniu. Jego depozycje korespondują z pozostałymi zeznaniami świadków, jak też dokumentami uzyskanymi z banku (...) i poszczególnych firm pożyczkowych.

Zeznania P. Ł. (1) i pracowników firm pożyczkowych zyskują na wiarygodności, jeśli się weźmie pod uwagę depozycje P. K. (2), która opisała, że F. H. również ją namówił do zawarcia umów pożyczek i zawarcia umów o świadczenie usług telefonicznych. Zauważyć wypada, że jednym z tych numerów telefonów, który świadek kupiła za namową oskarżonego, ten posłużył się przy popełnieniu przestępstwa opisanego w pkt IV a/o. Zeznania kobiety tworzą niejako tło działalności F. H. i J. A., a także w pewnym zakresie istotnie uzupełniają stan faktyczny sprawy. W ocenie Sądu nie było żadnego powodu, aby zeznania kobiety podważać.

Sąd zasadniczo podzielił również zeznania J. A., kwestionując je jedynie w zakresie w jakim mężczyzna wykluczał swój udział w całym procederze. Podkreślić bowiem należy, że ostatecznie mężczyzna przyznał się do popełnienia tych samych czynów co zarzucone F. H. (k. 649v.), a nadto wyrokiem z dnia 3 października 2014r. w sprawie o sygn. akt VII K 644/14 został on prawomocnie skazany właśnie za czyny tożsame co zarzucone oskarżonemu w niniejszym postępowaniu. Świadek ten szczegółowo opisał w jaki sposób wraz z F. H. weszli w posiadanie dowodu osobistego pokrzywdzonego, a także gdzie i w jaki sposób składali wnioski o udzielenie pożyczek. W tym zakresie zeznania świadka są zgodne z całym pozostałym materiałem dowodowym.

Jako prawdziwe, choć jedynie w niewielkim zakresie przydatne Sąd ocenił zeznania A. E. (1), tj. pracownika Banku (...), który zakładał konto bankowe na dane P. Ł. (1). Kobieta potwierdziła bowiem jedynie ten fakt, nie rozpoznała jednak wizerunku oskarżonego na okazanych jej tablicach poglądowych. W zakresie sprawstwa oskarżonego odnośnie tego czynu istotniejsze były dowody w postaci opinii z zakresu badania pisma ręcznego, o których będzie mowa poniżej.

Wiarygodne w całości okazały się wspomniane już dowody z dokumentów w postaci m.in. informacji uzyskanych od poszczególnych firm, które bądź udzieliły pożyczek F. H. i J. A., jak i tych w których wnioski takie były przez mężczyznę składane, informacji z banku (...), protokołów oględzin, map logowania, danych uzyskanych od operatorów telekomunikacyjnych, danych dotyczących karalności F. H., Wskazać wypada, że niektóre z nich okazały się bardziej przydatne do ustalenia stanu faktycznego, a inne mniej. Dowody te jednak rozpatrywane łącznie z zeznaniami świadków pozwoliły na poczynienie pełnych ustaleń faktycznych i odtworzenie przebiegu wydarzeń opisanych w akcie oskarżenia. Podkreślić należy, że dowody te nie były kwestionowane w toku procesu przez strony postępowania, część z nich korzystała także z przymiotu dokumentów urzędowych. Nadto z samej swojej natury dowody te mają charakter obiektywny. Wobec powyższego w ocenie Sądu brak było podstaw zarówno do kwestionowania ich autentyczności, jak i wiarygodności.

Przymiot wiarygodności należało nadać również opiniom z zakresu badań pisma ręcznego, które pozwoliły wykluczyć z jednej strony aby podpis na umowie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) oraz oświadczeniu o statusie upadłościowym zostały nakreślone przez P. Ł. (1), jak i J. A., a z drugiej strony ostatnia z tych opinii potwierdziła, że podpisy te zostały nakreślone przez F. H.. Wszystkie trzy opinie zostały sporządzone przez osobę specjalizującą się w badaniu pisma ręcznego, posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie w tym zakresie. Nadto badania pisma zostały sporządzone zgodnie ze wskazaniem wiedzy i osiągnięć nauki w tym zakresie.

Mając na uwadze wskazane powyżej dowody oraz fakt, że F. H. jest osobą dorosłą, która zna i rozumie normy prawne, a nadto doświadczył już konsekwencji ich nieprzestrzegania, Sąd uznał, że można i należy przypisać mu winę, która to wina polega na tym, że:

I. W okresie od 15 kwietnia 2013r. do maja 2013r. w O. zabrał dowód osobisty wystawiony na nazwisko P. Ł. (1) czym wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 kk

II. w dniu 23 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)– sp. z o.o. w P. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz (...) sp. z o.o. w P., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk

III. w dniu 27 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników B. (...) Sp. z o.o. Grupa (...) zs w S. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 250 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę P. Ł. (1) oraz B. (...) Sp. o.o. Grupa B. M. zs w S., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk,

IV. w dniu 20 maja 2013r. w O. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników F. P. – sp. z o.o. zs we W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 200 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp z o.o. we W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk,

V. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs. w W. co do swoich danych osobowych – i podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk,

VI. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)zs. w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz szkodę (...)zs. w W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

VII. w dniu 23 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...)zs. w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 500 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz szkodę(...)zs. w W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

VIII. w dniu 20 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na

dane wymienionego usiłował zawrzeć za pośrednictwem SMS umowę pożyczki na kwotę od 200 do 2000 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej spółki co do zamiaru spłaty pożyczki usiłował doprowadzić w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wymienionej wyżej kwocie, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

IX. w dniu 17 maja 2013r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) Sp. z o.o. zs w W. co do swoich danych osobowych – i – podając się za P. Ł. (1) – na dane wymienionego zawarł za pośrednictwem Internetu umowę pożyczki na kwotę 600 zł oraz po uprzednim wprowadzeniu w błąd wymienionej Spółki co do zamiaru spłaty pożyczki doprowadził w/w Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 600 zł, działając na szkodę P. Ł. (1) oraz na szkodę (...) Sp. z o.o. zs w W., czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk

X. w dniu 17 maja 2013r. w O., działając z góry powziętym zamiarem podrobił podpisy P. Ł. (1) na umowie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego zawartej z (...) Oddział w O. oraz na oświadczeniu wnioskodawcy o statusie upadłościowym, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Na podstawie art. 275 § 1 kk karalności podlega posługiwanie się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawo majątkowe, kradzież takiego dokumentu albo jego przywłaszczenie. W zakresie kradzieży lub przywłaszczenia cudzego dokumentu przestępstwo z art. 275 § 1 ma charakter materialny. Skutkiem - podobnie, jak to ma miejsce w wypadku "kradzieży" lub "przywłaszczenia" analizowanych z perspektywy czynów skierowanych przeciwko mieniu - jest wyjęcie dokumentu spod władztwa dysponenta (kradzież) lub utrzymanie braku jego władztwa (przywłaszczenie).

Bez wątplenia zabierając z portfela dowód osobisty P. F. H. wyjął tenże dokument tożsamości spod władztwa pokrzywdzonego. W tym zakresie winę oskarżonego potwierdza nie tylko jego przyznanie się do czynu, ale również zeznania J. A., jak i zeznania samego pokrzywdzonego.

Przestępstwa z art. 286 § 1 kk dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony przestępstwa oszustwa z art. 286 kk jest mienie. Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanego dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Zamiar sprawcy w płaszczyźnie intelektualnej musi więc obejmować dwa elementy. Z jednej strony, sposób zachowania sprawcy, tzw. środek intelektualny, jakim jest w przypadku oszustwa wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Z drugiej strony, sprawca musi mieć świadomość, że co najmniej może uzyskać korzyść majątkową z planowanego zachowania w wyniku zastosowanego sposobu działania oraz świadomość więzi przyczynowej łączącej podejmowane przez niego działania z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 286 § 1 kk w odniesieniu do czynów opisanych w pkt II, III, V i IX a/o, a w przypadku czynów opisanych w pkt IV, VI, VII i VIII a/o usiłował popełnić to przestępstwo. Zachowanie oskarżonego wymierzone było w dobro prawne będące przedmiotem ochrony przestępstwa oszustwa z art. 286 kk, tj. mienie, a konkretnie w środki pieniężne poszczególnych firm udzielających pożyczek. Skoro przestępstwo z art. 286 § 1 kk jest przestępstwem powszechnym, to powyższe oznacza, że i oskarżony spełniał wymagania podmiotowe sprawcy tegoż występku. Zachowanie oskarżonego miało postać bądź to doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem w postaci pieniędzy firm udzielających pożyczek, bądź usiłowania doprowadzenia do takiego niekorzystnego rozporządzenia mieniem - za pomocą wprowadzenia w błąd firm udzielających pożyczek. Wprowadzenie w błąd dotyczyło przy tym istotnych okoliczności, mających bezpośredni wpływ na podjęcie przez drugą stronę decyzji o udzieleniu pożyczki. Celem oskarżonego było doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wszystkich tychże firm i cel ten oskarżony osiągnął w przypadku czynów z pkt II, III, V i IX a/o realizując tym samym znamię skutku przestępstwa oszustwa, które jest przestępstwem materialnym. Między zachowaniem oskarżonego, polegającym na wprowadzeniu w błąd poszczególnych spółek, a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodził ścisły związek przyczynowy. W okolicznościach sprawy nie budziło żadnych wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Świadczyły o tym okoliczności sprawy, a w szczególności fakt, iż oskarżony najpierw zabrał dowód tożsamości P. Ł. (1), następnie sfalszował jego podpis i założył rachunek bankowy na dane P. Ł. (1), następnie zaś wykorzystując te dane i ten rachunek składał w jego imieniu wnioski o pożyczkę i w przypadku udzielenia takiej pożyczki nie miał zamiaru jej spłacać i nie robił tego, o czym świadczą wezwania do zapłaty kierowane przez spółki które udzieliły pożyczek.

Sąd zmienił przy tym kwalifikację prawną czynów oskarżonego z pkt II do IX przyjmując, że były one popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z wymienionych przestępstw a więc stanowiły one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk.

Przestępstwo podrobienia dokumentu godzi natomiast w wiarygodność szeroko pojętego obrotu dokumentami. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że podrabianiem jest nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu dokumentu wraz z podpisem, jak i podrobienie samego podpisu.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 270 § 1 Kk. Zachowanie oskarżonego wymierzone było w dobra prawne, będące przedmiotem ochrony, do którego odnosi się przestępstwo z art. 270, a to wiarygodność dokumentów, a w następstwie pewność obrotu prawnego. Skoro czyn z art. 270 § 1 Kk. polega zarówno na sfalszowaniu dokumentu, jak i posłużeniu się sfalszowanym dokumentem, to oskarżony zrealizował znamiona czynności sprawczej, albowiem podrobił podpis P. Ł. (1) na umowie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego zawartej w (...)w O. oraz oświadczeniu wnioskodawcy o statusie upadłościowym. Niewątpliwie wymieniona umowa oraz oświadczenie są takimi dokumentami, o których mowa w art. 115 § 14 kk. Oskarżony działał oczywiście umyślnie, mając świadomość, że podrabia dokument, skoro podpisywał się nie swoimi danymi.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53 § 1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Oskarżony dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów działając jedynie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów ocenić należy jako znaczny. Oskarżony działał z premedytacją, konsekwentnie realizował swój zamiar. Oskarżony był karany za podobne przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, a mimo to popełnił ponownie podobne czyny przestępne. Świadczy to o tym, że oskarżony narusza porządek prawny i godzi w cudze dobra prawne, aby realizować swoje doraźne potrzeby.

Dokonując wymiaru kary Sąd miał na uwadze istnienie okoliczności łagodzących i obciążających wobec oskarżonego. Za okoliczność łagodzącą Sąd przyjął fakt, że ostatecznie F. H. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął liczną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, iż zasadnym jest orzeczenie wobec oskarżonego kar jednostkowych w wymiarze 2 miesięcy za czyn z pkt I, w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności za ciąg przestępstw z pkt II – IX, w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt X a/o, a więc kar zbliżonych do dolnej granicy zagrożenia. Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, Sąd miał zaś na uwadze bliski związek przedmiotowy, podmiotowy oraz czasowy popełnionych przez oskarżonego przestępstw, co zdaniem Sądu uzasadniało zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie kary jedynie w niewielkim stopniu zaostrzonej w stosunku do najwyższej z kar jednostkowych.

W ocenie Sądu wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe oraz kara łączna uświadomi mu naganność tego typu postępowania oraz winna zapobiec popełnianiu przestępstw w przyszłości, jak również spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd nie znalazł podstaw do postawienia oskarżonemu pozytywnej prognozy kryminologicznej, albowiem w ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonego nie uzasadniają przekonania, że nie powróci on do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. Za taką oceną przemawia w ocenie Sądu przede wszystkim liczna uprzednia karalność oskarżonego. Przesłanka ta nie pozwala na przyjęcie, iż wobec oskarżonego cele kary zostałyby zrealizowane w warunkach wolnościowych, jako, że uprzednio orzekane kary nie odniosły pożądanego skutku w zakresie prewencji indywidualnej.

Z uwagi na ustalenie, iż oskarżony przedmiotowym działaniem wyrządził szkodę i jednocześnie działał wraz z inną osobą, Sąd orzekł obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w 1/2 wysokości. Wobec powyższego na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w 1/2 wysokości poprzez zapłatę kwot:

- 250 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P.,

- 125,50 zł na rzecz (...) sp. z o.o. Grupa B. M. w S.;

- 250 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

- 300 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

Jednocześnie w podstawie skazania oraz przy orzekaniu o wymiarze kary łącznej i orzeczeniu dotyczącym środka karnego Sąd zastosował art. 4 § 1 kk w związku z tym, iż przepisy w momencie popełnienia czynów przez oskarżonego były względniejsze dla sprawcy aniżeli przepisy obowiązujące w dacie orzekania o odpowiedzialności karnej F. H..

Na podstawie natomiast art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty, kierując się przy tym faktem, że oskarżony jest osobą bezrobotną, nie posiadającą majątku, a nadto uwzględniono fakt wymierzenia mu kary bezwzględnego pozbawienia wolności co powoduje, że w tym czasie wymieniony prawdopodobnie będzie pozbawiony zatrudnienia. Wydając powyższe rozstrzygnięcie należało również mieć na uwadze konieczność naprawienia przez oskarżonego szkody.

SSR Joanna Urlińska